

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023 «Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

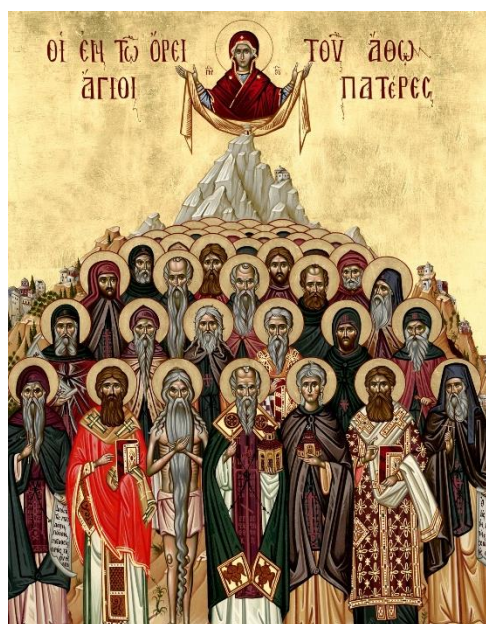
*«Μνήμη πάντων των εν Αγίω Όρει διαλαμψάντων πατέρων, πάντων των εν Παλαιστίνη αγίων, σύναξις των 23 αγίων της νήσου Λέσβου, εν Σερβίοις Κοζάνης σύναξις της αγίας βασιλίσσης Άρτης Θεοδώρας»
Λεοντίου μάρτυρος, Υπατίου, Θεοδόβλου, Αιθερίου των μαρτύρων, Λεοντίου οαίου του Αρχιεπίου.*

έτος 16^ο Τεύχος 706

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Ρωμ.2,10-16) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

« Εν ημέρα ότε κρινεί ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων, κατά το ευαγγέλιόν μου δια Ιησού Χριστού» (Ρωμ.2,16)

Πολλές φορές τίθεται το πρόβλημα της σωτηρίας των μη χριστιανών. Πολλοί έχουν την περιέργεια, αν θα σωθούν και άνθρωποι, που δεν γνώρισαν τον Ιησού Χριστό, άνθρωποι που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν σε μη χριστιανικό περιβάλλον. Το ερώτημα επεκτείνεται ακόμη και στους χριστιανούς εκείνους, που αρκεί να είναι καλοί άνθρωποι και ηθικοί, αλλά για διάφορους

λόγους δε θέλουν να έχουν σχέσεις με το Χριστό και την Εκκλησία. Άμεση απάντηση σε αυτό το ψευδοπρόβλημα μάς δίνει ο Απόστολος Παύλος στη σημερινή αποστολική περικοπή. Βέβαια η ανάλυση του Παύλου αυτού του

προβλήματος γίνεται σε όλη την προς Ρωμαίους επιστολή του, αλλά και στις έξι παραγράφους, που ακούσαμε σήμερα, προσφέρει ένα ουσιαστικό άνοιγμα στο θέμα.

Ιδού τα ερωτήματα που προβάλλονται. Θα σωθούν και μη ορθόδοξοι χριστιανοί; Το ερώτημα αυτό καθίσταται οξύτερο, αν λάβουμε υπόψη το λόγο του Αποστόλου Πέτρου προς τους Ιουδαίους, που ζούσαν με την ψευδαίσθηση σωτηρίας: **«ουκ εστίν εν άλλω ουδενί η σωτηρία, ουδέ γαρ όνομά εστίν έτερον υπό τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις, εν ώ δει σωθήναι ημάς»** (Πράξ.4,12). Θα σωθούν, λοιπόν, και άνθρωποι, που δεν άκουσαν ποτέ τους για Χριστό και Σταυρό και αίμα του Χριστού και Εκκλησία; Θα καταδικαστούν όλοι στην κόλαση; Είναι δυνατόν ο Θεός να επιτρέψει μια τέτοια αδικία; Στα ερωτήματα αυτά μάς απαντά ο Παύλος, στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα. Μάς λέγει, λοιπόν, ο Απόστολος Παύλος ότι ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα. Είναι προσωπολήπτης ο Θεός; Είναι δυνατόν σε άλλους να χαρίζεται και σε άλλους όχι; Έχει δυο μέτρα και δυο σταθμά ο Θεός; Ασφαλώς όχι. Δεν κάνει διακρίσεις ο Θεός, μας λέγει ο Παύλος, δεν κάνει διακρίσεις σε πρόσωπα. Ο Θεός, λοιπόν, δε βλέπει πρόσωπα, βλέπει καρδιές. **« Ου γαρ έστι προσωποληψία παρά τω Θεώ»** (Ρωμ.2,18). Η αγάπη Του είναι χωρίς όρια, χωρίς διακρίσεις. Το ίδιο και η ανταπόδοση, που οφείλει σε όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός δε φοράει παρωπίδες. Θα χαρίσει τις δωρεές Του σε όλους τους ανθρώπους, που κάνουν το καλό, ανεξάρτητα αν είναι Ιουδαίοι ή ειδωλολάτρες.

Ο Απόστολος Παύλος αντιμετωπίζει τον Ιουδαϊκό εθνικισμό, που οδήγούσε στην υποτίμηση και περιφρόνηση των Εθνικών. Η περιτομή και η καταγωγή θεωρούνταν αρκετά για τη σωτηρία. Εκεί είχε οδηγήσει η φαρισαϊκή τυπολατρία. Ο Παύλος αποδεικνύει ότι δεν ωφελεί μόνη η περιτομή, ούτε βλέπει η ακροβυστία των Εθνικών, για να καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι η πίστη στο Θεό λυτρώνει τον άνθρωπο.

Θα σωθούν, λοιπόν, όλοι οι άνθρωποι; Και οι μη χριστιανοί; Ναι και οι μη χριστιανοί! Πώς; Κάθε άνθρωπος θα κριθεί με το νόμο του Θεού, που γνώρισε. Σε όλους τους ανθρώπους υπάρχει ο νόμος της συνείδησης. Πρόκειται για τον έμφυτο ηθικό νόμο. Λέγει ο Παύλος, για όσους δεν έλαβαν την αποκάλυψη του νόμου της Γραφής, Παλαιάς και Καινής Διαθήκης: **« Ε-αυτοίς εισί νόμος»** (Ρωμ.2,14). Πάνω βέβαια από τον έμφυτο ηθικό νόμο

είναι ο γραπτός Νόμος και μάλιστα ο τέλειος Ευαγγελικός Νόμος. Και πάνω από τον οποιοδήποτε ηθικό νόμο είναι ο Νομοθέτης, ο Ιησούς Χριστός.

Χωρίς το Χριστό, αγαπητοί μου, κανένας δε σώζεται. Αν ήταν δυνατό με τα έργα του νόμου, με τα έργα της φυσικής καλοσύνης ή με τα έργα του Μωσαϊκού νόμου ή με τα έργα μόνο της χριστιανικής ηθικής, να σωθούμε, τότε δε θα χρειαζόταν να σαρκωθεί ο Θεός, να σταυρωθεί ο σαρκωμένος Θεός, να αναστηθεί και να αναληφθεί. Μόνο εν Χριστώ Ιησού σωζόμαστε. Ο Χριστός είναι ο μεγάλος χορηγός. Το αίμα Του είναι το αίμα της Καινής Διαθήκης. Για όλους τους ανθρώπους υπάρχει **«η μερίς του κλήρου των αγίων»** (Κολας.1,12). Για όλους τους ανθρώπους άφησε τη διαθήκη σωτηρίας. Αν κάποιος άνθρωπος, καλοπροαίρετος στη ζωή του, πέθανε χωρίς να φτάσει στα αυτιά του το μήνυμα του Ευαγγελίου, αλλά αν άκουγε για το Χριστό, θα δεχόταν αυτό το μήνυμα της σωτηρίας, αυτός θα σωθεί εν ονόματι του Ιησού Χριστού, τον οποίο δεν μπόρεσε να γνωρίσει. Θα σωθεί δυνάμει της σταυρικής θυσίας και της Ανάστασης του Χριστού, που γι' αυτόν σταυρώθηκε και αναστήθηκε. Θα σωθεί ένας τέτοιος άνθρωπος υπό δύο όρους: Αν άκουγε το κήρυγμα του Ευαγγελίου του Χριστού, θα το πίστευε και θα το βίωνε.

Η δυνατότητα για μια τέτοια ανταπόκριση στο κάλεσμα της σωτηρίας φανερώνεται από τη συνεπή εφαρμογή του εμφύτου νόμου, δηλαδή τη συνείδηση, και στην προαίρεσή του. Αυτός είναι ο ένα όρος. Ο δεύτερος όρος είναι πως αν δεν είχε καμιά ευκαιρία στη ζωή του να ακούσει το λόγο της Εκκλησίας. Μάς λέγει σχετικά σήμερα ο Απόστολος Παύλος: **«Όταν έθνη τα μη νόμον έχοντα φύσει τα του νόμου ποιεί, ούτοι νόμον μη έχοντες εαυτοίς εισί νόμος...εν ημέρα, ότε κρινεί ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων κατά το Ευαγγέλιόν μου δια Ιησού Χριστού»** (Ρωμ.2,14,16). Εδώ ο Παύλος δημιουργεί μια μικρή αντίφαση. Από τη μια μεριά λέγει, ότι όσοι δε γνώρισαν τον Ιησού Χριστό, διότι δε μπορούσαν να Τον γνωρίσουν, θα κριθούν με το νόμο της συνείδησης, από την άλλη μεριά λέγει, ότι θα κριθούν σύμφωνα με το Ευαγγέλιο και δια Ιησού Χριστού. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως το κριτήριο με το οποίο θα κριθούν οι άνθρωποι που δεν έχουν λάβει το γραπτό νόμο. Διότι μέσα στη συνείδηση κάθε ανθρώπου ο Θεός φύτεψε το νόμο Του, τη συνείδηση. Βέβαια ο Απόστολος Παύλος δεν αναφέρεται σε όλους τους ειδωλολάτρες, αλλά σε όσους φοβούνται το Θεό.

Για να έχει όμως η συνείδηση φωνή θα πρέπει ο άνθρωπος να την καλλιεργεί με τη μελέτη του θείου Λόγου, να την εξαγιαίνει με τη χάρη των Μυστηρίων, να την αφήνει να ενεργεί μέσα του. Αρκετοί άνθρωποι όμως με την αδιαφορία και τη σκληρότητά τους, την καθιστούν πορωμένη, τυφλή και αδρανή. Μια καλλιεργημένη συνείδηση επιτελεί τεράστιο πνευματικό έργο στην ψυχή κάθε ανθρώπου. Ας μάθουμε, λοιπόν, να ακούμε τη φωνή της συνείδησής μας, ιδιαίτερα εμείς που γνωρίζουμε το θείο θέλημα. Ας αγαπήσουμε τη μυστική αυτή φωνή της ψυχής μας κι ας ακούμε τις διαμαρτυρίες της και τις προτροπές της με φόβο Θεού και με διάθεση μετάνοιας.

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί μου, προβάλλει κι ένα τελευταίο ερώτημα. Τελικά εμείς οι πιστοί είμαστε προνομιούχοι ή όχι; Γιατί οι χριστιανοί θα κριθούν με αυστηρότερο κριτήριο; Είμαστε προνομιούχοι, αλλά έχουμε και πιο μεγάλη ευθύνη, διότι εμείς γνωρίσαμε και μάθαμε τι θέλει ο Θεός από μάς. Ζήσαμε μέσα στην Εκκλησία Του, απολαύσαμε τις ενέργειες των ιερών Μυστηρίων. Αλλά όλα αυτά τα προνόμια μάς μεγαλώνουν πιο πολύ την ευθύνη μας. Διότι δεν αρκεί να γνωρίζουμε μόνο το θέλημα του Θεού και να είμαστε ακροατές του νόμου. Ο Θεός θα κρίνει ανάλογα με το φως, που διέθετε κάθε άνθρωπος. Αν το φως το γνωρίσαμε, αλλά το περιφρονήσαμε, αν το φως το κάναμε σκοτάδι, μόνοι μας διαλέγουμε την πτώση από το σκοτάδι του παρόντος, στο ατέλειωτο και ανυπόφορο σκοτάδι του μέλλοντος. **« ει το φως το εν σοι σκότος εστί, το σκότος πόσον»** (Ματθ.6,21). Διαφορετικά θα κρίνει ο Θεός εκείνον, που στην ψυχή του δεν έφτασε καθόλου το φως του Χριστού. Διαφορετικά εκείνον που μπορούσε να πάρει το φως του Χριστού κι αυτός προτίμησε την πλάνη. Διαφορετικά εκείνον, που έσβησε το φως από την καρδιά του, για να μπορεί ανενόχλητα να τελεί τα σκοτεινά έργα. Όλοι οι άνθρωποι τελικά θα κριθούμε με το βασικό φως της αγάπης. Όσα κεριά και λαμπάδες ανάψαμε στον ορθόδοξο ναό, εφόσον η λαμπάδα της αγάπης έχει σβήσει από την καρδιά μας, σωτηρία δε θα δούμε. Γι' αυτό ο Παύλος τονίζει: **« ουχ οι ακροαταί του νόμου δίκαιοι παρά τω Θεώ, αλλ' οι ποιηταί του νόμου δικαιωθήσονται»** (Ρωμ.2,13). Με το Χριστό δε σώζουμε μέρος της ύπαρξής μας, σωζόμαστε ολόκληροι. Αυτό το Χριστό τον χρωστάμε στον εαυτό μας, να Τον γνωρίσουμε και να Τον ζήσουμε. Αυτό το Χριστό Τον χρωστάμε και στους άλλους. Ευχόμαστε και προσευχόμαστε να φτάσει το φως του Χριστού στα πέρατα της οικουμένης, αλλά πρωτίστως και μέχρι τα βάθη της δικής μας ψυχής. **ΑΜΗΝ.-**